

La physiognomie n'est pas une
regle qui nous soit donnée pour
juger des hommes: elle nous
peut servir de conjecture.

De La Bruyere

Ten einde in het beoeffenen der Physiognomie-
kunde niet in het onzekere om te lasten is het
zeer dienstig in aanmerkinge te houden de ge-
daante of vorm. ende de proportie der verschillende
Deelen van een wel geëvonredigt aangesicht.

Met opzicht tot den vorm van het hooft
Schijnt de natuur het zelve eene eironde ge-
daante te hebben toegewezen; waar van de
tusschercheidene middellijnen, of de lijnen van
het zogenaamde kruys tot elkander in even-
redigheid staan als 7 tot 9. alhoewel der-
zelver verschil doorgaans bij de vrouwen
wat minder is als bij de mannen.

Men beginne dus zyne beoeffeningen met
het beschrijven van een ovaal als grond-
vorm van het aangesicht en late uit het
midden **H** van de Linie **AC** eene Looft Linie
vallen, zette in **H** de eene voet des passers
en trekke de halve cirkel **ABC** voleygende
den Cirkel door een blinde boog **CDA** welke de
Linie **HG** snydt in **D**, men trekke de blinde
Linien **AD** en **CD** beschryve met den

Fig 5

radius AC de boog CE als mede met den radius CA de boog AE en eindelijk met den radius DE of DE den quadrant $E'GE$. Deze uitwendige wikelstukken zullen den ombrek van een Ovaal of eierlinie uitmaken.

Fig. 2

De Langste Lijn van het kruys KI in elf gelijke deelen gedeelt zijnde, duydt K den top des Schedels aan, twee deelen nederwaards bij A begint het hair, 5 deelen nederwaards de wortel van de neus, dat is het punt daardelzeve begint uitwaards te lopen, 8 deelen nederwaards bevindt sich de iuterste punt van de neus 9 deelen nederwaards heeft men de midden Lijn van de mond.

De breedte van het ovaal of de Linie DE in 5 gelijke deelen verdeelt zijnde, bepalen twee van deze deelen namelijk F en G de plaatsen der oogen, door twee rijten welke tot breedte (zijnde die der ^{bollen} ~~appels~~) met de onder en boven oogleden de helft der Langte, dat is die van een deel, hebben aangewezen. De neus bal of top van de neus met de 2

4
Vleugels hebben te samen eene breedte van $\frac{1}{6}$ DE.

De mond H is $\frac{1}{3}$ DE Lang en $\frac{1}{3}$ van zijne Langte of breedte, dik of hoog, van welke hoogte of dikte in 3 deelen gedeelt zijnde twee door de onder en een door de bovenlipps beslagen worden.

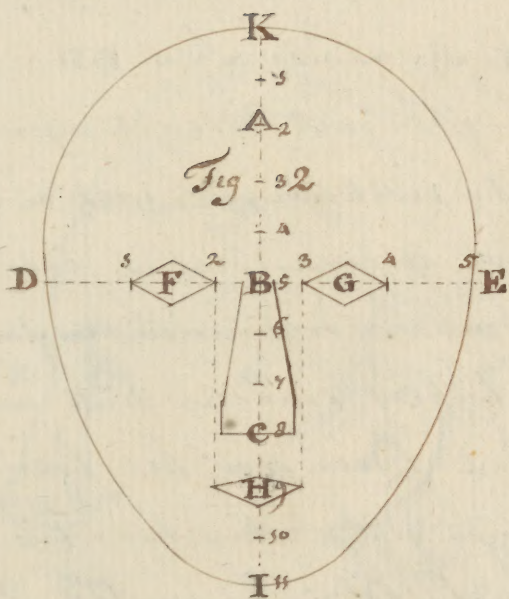
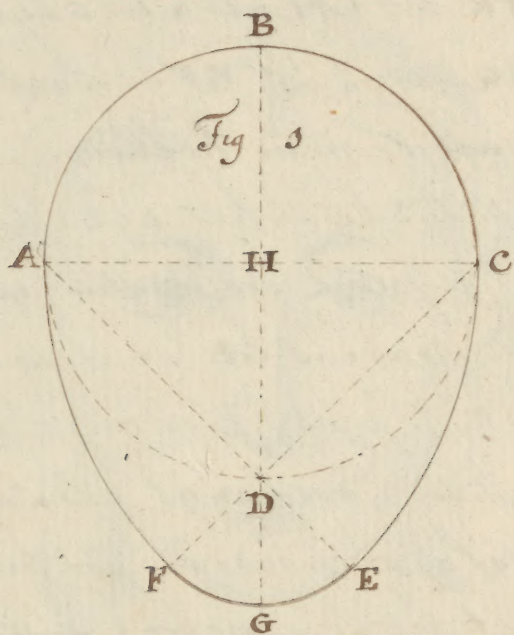
Fig. 3

Zie de uitwerkingen van de opgegeven proportie in de derde Figuur aangegeven.

Om deze zelve evenredigheid in het profiel overte brengen, beschrijf wederom $\frac{1}{2}$ voorges. Hetde ovaal ABCD, het in den perpendiculaire as van $\frac{1}{2}$ Zelve de in Fig 2 aange-
getoonde verdeelingen BO, BG, BN en BP gevende

Fig. 4

het begin van het haar, de middensyn der ooggen de Langte van de neus & de plaats van de midden-
syn des monds, Laat van het begin van't
haar een loot Linie nederdaalen, deszal het
oog als mede de vleugels van de neus beper-
ken, geef aan het oog, gelijk ook aan de
mond, de helft van deszelfs Langte uit de

troniëstelling van voren. Laat LM gelijk
 $\frac{1}{2}$ GN en IK tot LM als α tot β Lijn.

Maak NQ gelijk $\frac{1}{5}$ EF en Laat het oor de
 Langle van de neus hebben.

Den omtrek van het agterhoofd leperke
 men door de punt des passers in G te zetten
 en met den radius GB de cirkel boog BH te
 beschrijven, waar door men weinig min-
 der capaciteit verkrijgt als Lavater vordert
 tot een welgeëvenredigt profiel, namelijk dat
 § de horizontale Lijn getrokken van het punt
 § van de neus tot aan het einde van de kale
 § kop gelijk zij aan de Lijn BD.

Maar zal men niet reden vragen. Stemt deze
 Geometrische beschrijvinge met de natuur daer
 waar dezelve geëvenredigt is, overeen. Of vindt
 men in de natuur deze juiste geometrische pro-
 portie, en bij wat character vindt men die.
 Deze vragen zal men door het bezien van de 5^d
 Figuur zijnde eenen nauwkeurigen omtrek van
 het schaduw beeldt van den Abt Rainaldus in
 het 2^d deel van Lavaters verhandeling over de physiogn.

Fig 3

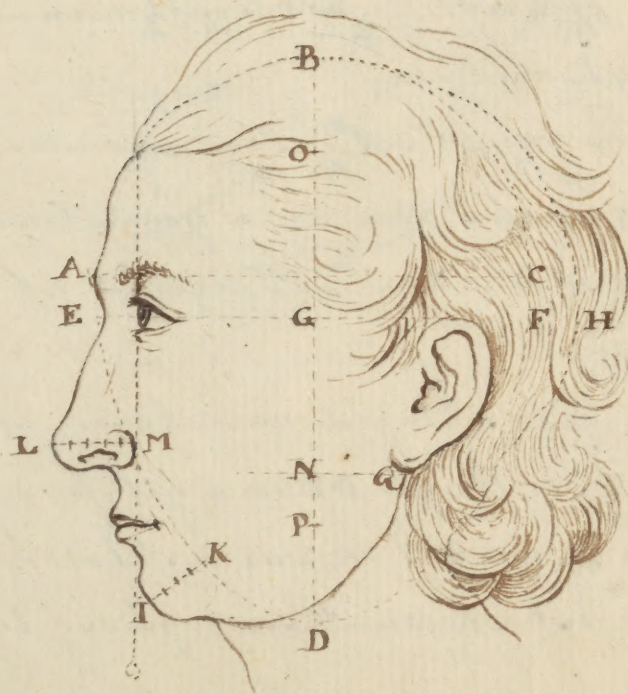

Fig 4

Prognomie, pag. 173.) beantwoordt vinden.

BD en EF zyn tot elkander als 9 tot 7. BD is ver.

Fig. 5 Deelt in 15 deelen het deelpunt O is 2 deelen
nederwaards. G 5 deelen N 8 deelen en P 9 deelen
Juist zo als in Fig. 2 is opgegeven. 't ovaal
is getrokken zo als Fig. 5 aanwijst. De boog
BH is beschreven als in Fig. 4 is aangetoont
alleenlyk is hier ^{IK tot} I.M. als 4 tot 4 dus de kin
1/4 van de ritsprong van de neus nader aan
de eyerlinie als de opgave.

De schedel loopt naar het voorhoofd binnen
het ovaal, het geen Lavater ook als merk-
waardig opgeeft. ook vindt men weinig
zulke achterhoofden.

De natuur wykt egter zeer aanmerkelyk in
andere gevallen van deere geometrische beschry-
vinge des menschen aangesichts af Zie de
Zede Figuur.

Fig. 6 In deere afwykingen. namekeurig gade te staan
Verdeel ik de hoogte BD in 9 gelyke deelen, 3/4
van deere deelen zet ik van de Schedel ^{top} nederwaards
en van de achterste punt des oogbeens binnewaards

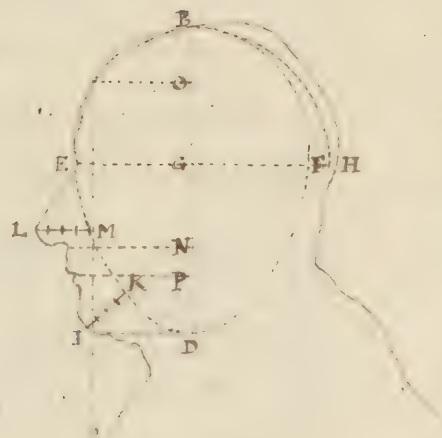

Fig. 5

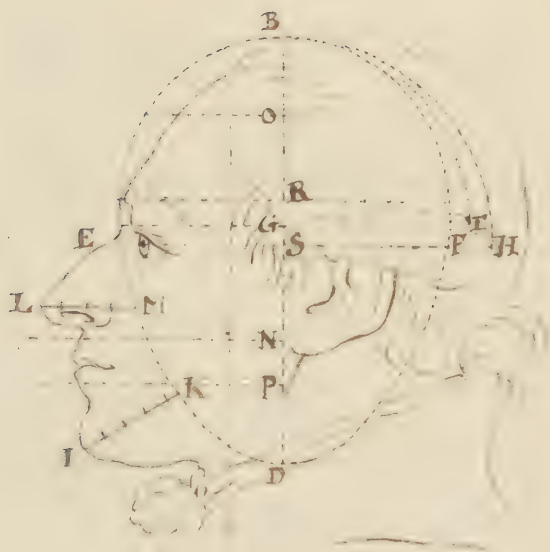

Fig. 6

Het geeft mij het centrum van de bovenside
 der rivier op het o. welk is de rivier de Loozen
 van de Loozen rivier. Het een is gelijk op gezamen
 is beschreven. Vanzelf ik is propaedeutisch
 dat moet men van het een heeft de naam
 de de rivier op gezamen als als hierin
 O. G. N. P. de rivier met blinde rivier.
 Zou de Loozen rivier met blinde rivier. ik heb ook
 de berg BII met het centrum S op het de rivier
 op het de berg BT met het centrum G. ook
 heb ik ook de rivier IK en LM welke hier
 bekend. Zou de A tot A ook verget
 ik met de Loozen van het begin van het
 naar de Loozen rivier. om de rivier van het
 A tot de rivier. op de rivier.
 In Fig 1 valt het begin van het rivier van
 merkelyk binnen het rivier. op Fig 1 valt het
 rivier. de rivier van het Loozen rivier
 Fig 1 valt het rivier. in Fig 1 komt
 de rivier by de rivier van het rivier. van rivier
 de rivier valt wanneer men de rivier
 van het rivier. op het rivier. in Fig 1 valt

Fig 1

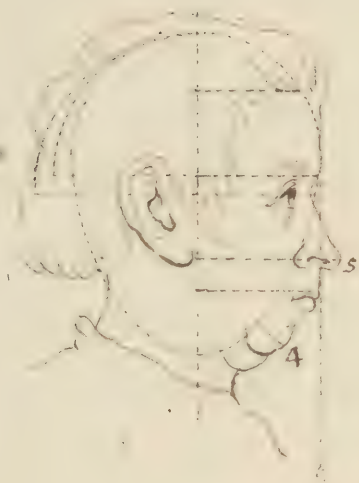

Fig 7

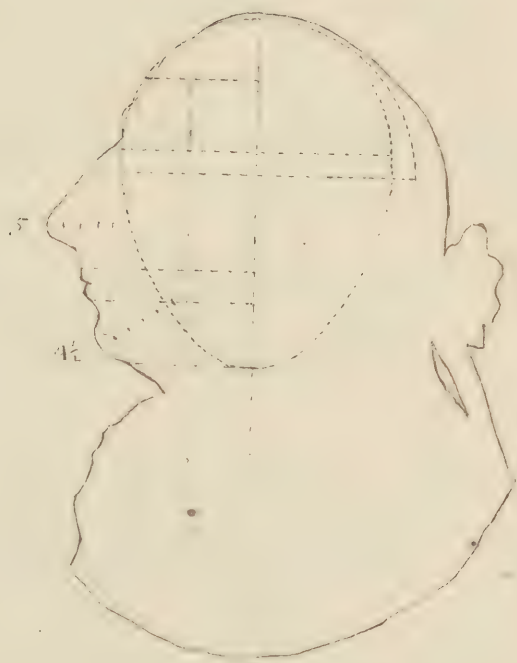

Fig 8

16
binnen de originele en noch meer binnen
de geadopteerde loop, welke verschil
ten in dit opzigt met Fig. 6.

Fig. 8 is wederom een profiel geheel ver-
schillende met de beide voorgaanden, zo
als uit de vergelijking der Figuren en de
daar in getrokken geometrische Linien
len. Duidelyksten blykbaar is.

Over het geheele beloop van een aange-
zicht doet Lavater de naesigende de
aanmerkelijke uitspraken.

- Een geëvenredigt mengsel en zachte samen-
vloeiing en afwijfeling van concave con-
vexe en rechte Linien vormt de fijnste en
beste aangezichten.
- Het hoofd langer als breed, met een harde
kantige omtrek, betekent harden Lin-
en een harden haren.
- Het hoofd langer als breed, met een zachten
uitgerenten omtrek, duydt juist het tegene-
gestelde aan.
- Het hoofd breeder als lang, met een harden

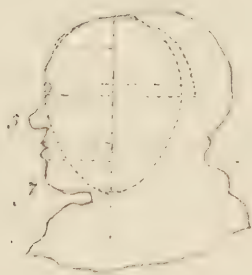

Fig. 9

Fig. 10

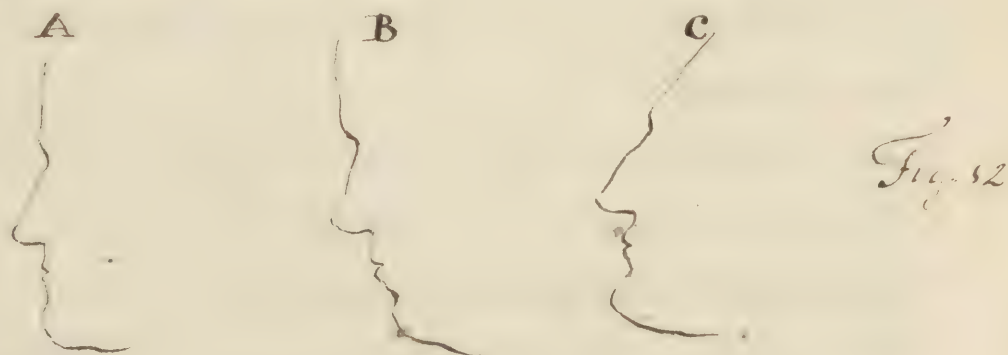
- § hantige omtrek. betekent vreeselijke overvloed.
- § =delykheid hooggaande boosheid.
- § Het hoofd breed. als Lang betekent war.
- § meer den omtrek. Los en uitgerakt in
- § traagheid. wellust.

Leiden te beelden in fig 9 en so op dergely-
keaden toepasselyk te willen maken. worden
dezelve hier alleenlyc aangegeven, om
te toonen hoe ver de natuur ook in
dezen opzichte van sich zelve verschilt.

- § In een profil waar van het voorhoofd
- § Cirkelrond hoekeloos is, zal de neus opge-
- § bogen of het legensfteen van een havik.
- § neus zyn, ende kin terug wijken.
- § Het onderste gedeelte van het aangesicht
- § Stijf en uitgerakt toont koel geduld
- § En bedaardheid
- § Dweepers hebben platte perpendicularen
- § Langwerpig ronde aangesichten.
- § Perpendiculariteit geeft te kennen koel-
- § heid, bekrompenheid, geheel perpendicular
- § en geheel nul aan verstand is het zelve.

§ Men zal weinige aangegeven zien die
 § niet met een van deele hoofdvormen over-
 § een komt hebben, en zich niet in zulk
 § een figuur bequamenlyk laten van-
 § geen.

§ De vormen der profielen laten zich in
 § drie hoofdklassen schikken als de
 § perpendicularaire A de van boven uitstekende
 § de B & de van boven te rug wijkende C
 § Een volmaakt aangezicht heeft in het
 § oovvallende gelijkheit der drie gevoone
 § verdeelingen, een horizontaal eindigent
 § voorhoofd bykans horizontale stoute
 § en gevoongen winklebrannen, helder blaauw.

§ of helsertruijne cogen, welker bovenste
 § Leden den Appel & ad's part bedekken
 § Een neus met een breeden bijkam parallel.
 § Een doork eenigzints, gerwaagien rug.
 § Een in't geheel horizontalen mond, waar
 § bij de bovenlip, en de middelijn in't mid.
 § den Zaakkens, edog eenigzints diep neder.
 § Zinkt en de onderlip niet groter is dan
 § de bovenlip.

§ Een ronde vooruit staande kin
 § Kort donker bruyn hoofs hair gekruld
 § in grootte partijen of Lokken.

Ter wij de beschouwinge van't geheel
 verlaten en tot het opmerken der byzondere
 deelen overgaan, zal het niet onvoegzaam
 Weren, de muskelen van het aangesicht
 en de boenderen des hoofts te leeren
 kennen uit Fig 53. 54. 55 en 56

(De eerste getekent nae de plaatzen van Bartholomeus
 Eustachius) en derzelver uitleggingen
 (De Courcelles en de andere dyn
 vanden 3ten voor Bernardus Jussieu's Attributen)

In zo verre die den physiognomist noodt.

Zakelyk zijn

Fig. 13. A *Musculi Frontales*, deze trekken weder-
 zyds een weinig opwaards, spannen de wink-
 brauwen en het gene wat tusschen de wink-
 brauwen tot aan de oogleden is, de tusschen-
 wydt of plaats glabella genaamt, en de
 grootte hoeken der ooggen, Zij trekken de huid
 van de neus opwaards, spannen dezelve en
 te gelyk ook de overige huid van het voor-
 hoofd welke agter het voorhoofd is, trek-
 ken ze tot die tusschenruimte waardoor zy
 het voorhoofd dwars rimpelen of ploegen
 zy helpen ook de *Levatores Labii Superioris*
Alarumque nasi, de *Occipitales* trekken
 de huid van het hoofd te rug.
 B *orbicularis palpebrarum* trekt de oog-
 leden tot een wanneer se begint te werken
 indien se voort gaat sterker te werken
 drukt en rimpelt zy dezelve, daaren-
 boven trekt ze de winkbrauw, den klei-
 nen hoek, en de wang, met de oogleden in
 een, brengt dezelve een weinig naer den groten

1. Hoek en drukt eindelijk den
lippenappel.

2. D' Compressor naris drukt
het beweeglyke van de neus
naar het middelrif, waarvoor
het neusgat een weinig
in en drukt in de huidt van
de genoemde Lip duars.
en impelt

3. C Levator Labii Superioris
et laeque nasi. in een dezer
spier de Lip met de vleugel op-
beurt, maakt zij de huidt
op, welke is tusschen deze
vanden anderen hoek, en maakt
dat ze een weinig naar voren
op klimt, en verwydert het
groefje in het welke de wang
de vleugel van de neus in boren.
Lip zich eindigt wanneer ze
te gelyk werken namelijk
de Levator van de bovenlip.

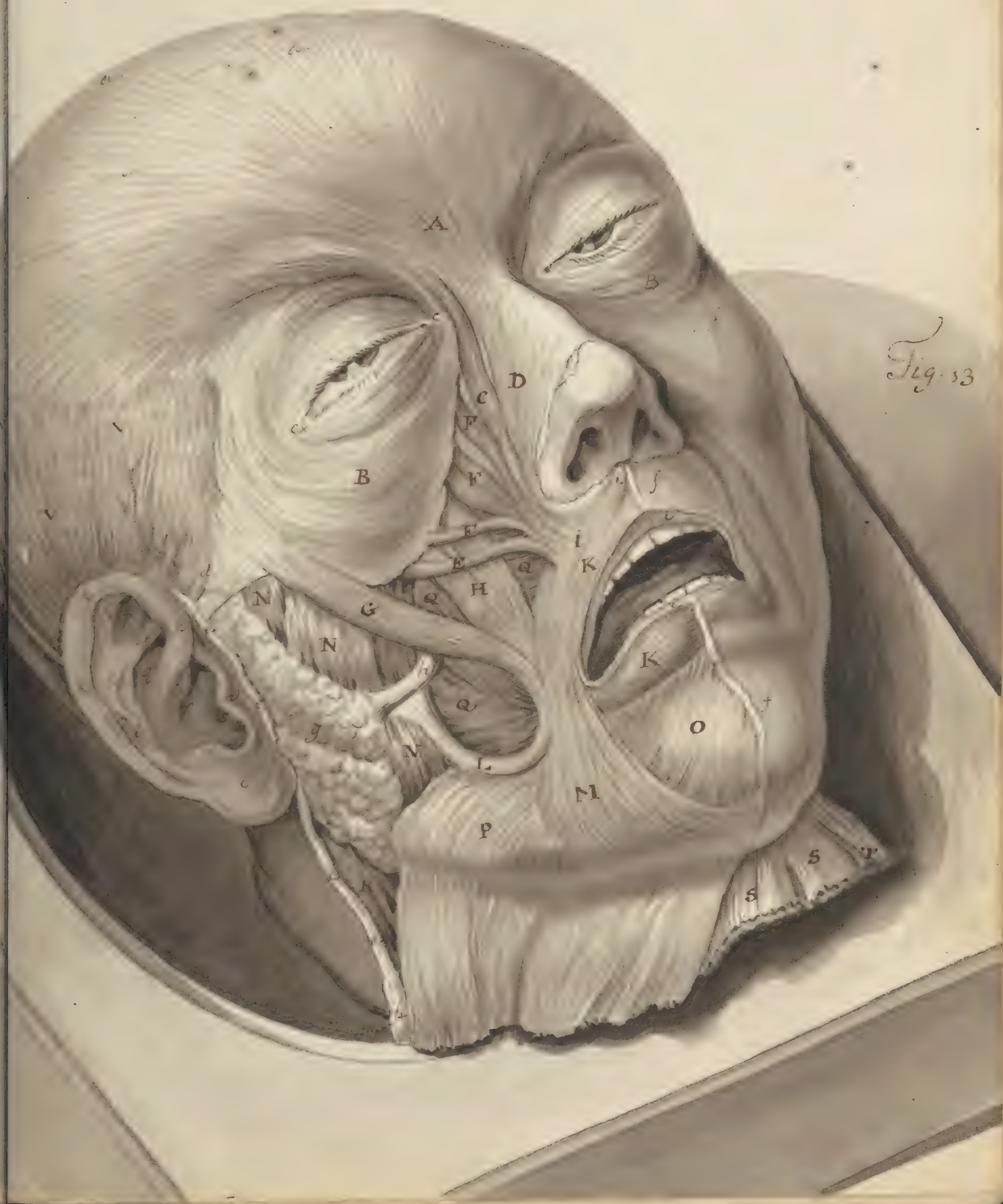

Fig 13 De Sygnaticus aan de Zijkant, de Levator
anguli oris en de Buccinator.

E Sygnaticus minor trekt de bovenlip
naar de Zide. Schijns opwaarts.

FFF Levator Labii Superioris in tria capita
dividus. een spur trekt de Lip naar het oog
en te gelijk een weinig naar de Zide waar
door zij doet opklimmen het geene wat tusschen
het oog en de Lip is.

G Sygnaticus major trekt den hoek met
het onrechtzeggende deel van de wang naar die
plaats dewelke in het midden tusschen de Slaap
en het oor is: en ook te gelijk de wang als
de Levator anguli oris. maar krachtiger. zij ver-
rijcht deelve onder het oog in een getrokken
Zonde, ~~naarwaards~~, en drukt ze naar de
Zide van den Slaap, als in een Lachenden.

H Levator anguli oris. Inobus hic conatus capitibus
trekt dees licek en dat deel van de wang het
welk aan de Zide vande kin is opwaarts:
en waardoor de wang, dewilke onder het oog
verschijnt, in een getrokken naar voren opklimt,

§ Gelyk en eenen-Crimlus.

§ **I** Nasalis Labii Superioris pars, hic tantum.
 § principium Litt. (i). Deze Spier helpt den
 § Orbicularis de hoeken van den mondt te
 § Samentrekken en oover het duardtrekken der
 § bovenlip rimpelen; het schijnt ook, dat ze
 § het middelrif van de neus en den bol naar
 § beneden trekt. Men ziet meermals, dat
 § Ze haar begin neemt van een onderkant
 § Van het middelrif het naast aan de lip.
 § Gelyk in de fig. verbeeld is.

§ **KK** Orbicularis oris, Van het agterste deel
 § Wordt deze kring spier bekleedt met het vlees
 § Van den mondt. waar uit blijkt dat ze de
 § mondt te Samentrekken en de lippen rim-
 § pelt.

§ **L** Musculus Resorius, Santorini. hare werking
 § Schijnt het deel van den Buccinator en het
 § agterwaerds trekken tot hulp te dienen.

§ **M** Depressor anguli oris, drukt den hoek van
 § de mond wederwaerds; zij werkt in tegendeel van
 § den Zygomaticus major en depressor anguli oris.

4) In dem unteren Lenden hängen 2 rechte in Linken
Abw. von oben nach unten mit von krummer Hock.

5 N N N Masseur, deze spier trekt het onderste

8. kake been recht naar het bovenste en drukt

§ het, aan het selve: maar indien het onderste

8 Kakebeen-omlaag onvastgeet is, trekt de

§ het voorste deel van het hooft nederwaards.

§ Indien dat regter deel van dese spier alleen

§ werkt. brengt ze het lakebeen uit getrokken.

Zynde weder op Zyne plaats.

§ O Depressor Labii inferioris. trekt de onder.

5. Lips om laag en het geene wat onder derelve

van de Zijde van de kin is, ende kin de lfs.

schuine naer de Ryde, in dewelke sij is.

P. latissimi colli par. quae maxillana inferior

54 (cui inseritur sub ortu Depres/oris anguli oris)

§ Supercandens. fibras suas in Depressorem Labi

& inferioris propagat.

3000 Buccinator, 24, trekt den mond met beide.

de lippen naar de zyde agterwaards, in het

8 welke zij geholpen wordt door den Risorius

Daar zynder. Zij trekt ook den hock, door

§ welke het deel van de wang, dat aan de zijde
 § van den mond is gerimpelt wordt.

§ Voort overige maakt de wang vast en
 beweegt de

§ R Musculi Sternomastoidei pars.

§ SS Musculi Sternohyoidei pars.

§ TT Coracohyoidei portio.

§ V Attollens auriculæ, trekt het oor opwaards
 en spant het zelve deel, aan het welke zij ges.

§ aagt is, soornamentlyk indien de frontales en
 § Occipitales in den selfen tyd. hunne werking

§ doen, i. a. Occipitales fibrae obliquae inferiores
 § frontales & frontalis fibras occurrentes

§ b Rami arterie temporales.

§ c Ligamentum parvum in cantho oculi
 § interni & quo orbiculari palpebrarum fibre
 § hō majore parte oriuntur.

§ c x Canthus externus

§ d musculus anterior auriculæ trekt de verhe.

§ ventheid welke de loncha onderscheidt, nae
 § voren opwaards en spant deselve.

§ e e e e e cutis abscissa cum panniculo adiposo.

1. *1.1* Buccinatorius idemque musculus parvi in
 2. latere sinistro operiens. Sed in extero latere
 3. colli magis naturaliter ut fit.

4. *1.2* Glabella parota.

5. *1.3* Ductus salivaris Stenoniani & glandula
 6. parotis prorens que super masptorem
 7. theam. ipsum lances, in hoc respectu
 8. inflectibile sub angulo quatuordecimus
 9. hic cum Ligamento proprio facit et
 10. tandem perforat Buccinatorium.

11. *1.4* Cuticula labii adhaerens.

12. *1.5* Velum

13. *1.6* Articulatio laryngea.

14. *1.7* Trachea & larynx.

15. *1.8* Cavitas nasomaxillaris & sinus.

16. *1.9* Stapha. i.e. secundum clavicula.

17. *1.10* Concha nas. superior. & tertia.

18. *1.11* Concha nas. inferior & quarta.

19. *1.12* In innerste reininge der gemachten worden
 20. meereschels hebbende uit verscheiden be.

21. *1.13* Weegingen der sporen in het nagedicht.

22. *1.14* In verandert de plaats der beelden door

eene bijzondere gesteldheid derer deelen
in het draaden. Samenrekking der spieren
attinge hene voortgebragt. Sedan is dat
Dit aan eenen kundigen niet verborgen
kan blijven.

§ 11. *Wurrij.* Zegt. alle muskelen of spieren
die de harts toegen bij den menschelijken druk.
§ 12. *Wurrij.* Zijn zeer Lang en beweegbaar, konnen
§ 13. *Wurrij.* en onverhindert naer alle kanten be-
§ 14. *Wurrij.* wogen worden en zijn dermaten met vet
§ 15. *Wurrij.* omringt dat zij in staat zijn om alles te
§ 16. *Wurrij.* gedaan te nemen.

§ 17. *Wurrij.* In eene andere verhandeling wordt gezegd
§ 18. *Wurrij.* dat overeenstemming der uitwendige figuren
§ 19. *Wurrij.* of vorm met de inwendige hoedanigheden
§ 20. *Wurrij.* is niet het gevolg van de uitwendige oorzaken
§ 21. *Wurrij.* en ringen maar van het natuurlijk of physisch
§ 22. *Wurrij.* Verband. Het is daar mede geteegen als met
§ 23. *Wurrij.* de oorzaak en het gewrocht; of met andere
§ 24. *Wurrij.* woorden. De physiognomie is niet slechts
§ 25. *Wurrij.* een schilderye van den inwendigen mensch
§ 26. *Wurrij.* maar werkende, (eener grensoorzaak). De vorm

Een orde der muskelen en spieren zegen
 des menschen wijze vanden en in d'andere
 s. menschen. en zegt Lavoisier daar bi wordt
 wederom voor een menschen geest gezegd.
 eenen deel, dat een breedte en veel omvat.
 tenen voorhoofd diep den nageit le kenan
 deuse, dit is zeer natuurlijk; want
 slot het diep indenken van zaken is
 spijst of spier van het voorhoofd en
 zeer noodzakelijk werklijs. een
 innaam in een geringen voorhoofd zal
 hem niet doen konnen de diensten,
 die men daar van verwachten kan wan
 naar het zelve om zo te spreken gelijc
 een ziele breedte niet gespannen is.

opmerkt op de gesteldheid der muskelen
 sulles aankomt zo is het klaar dat, welke
 de muskelen tot eenen zekeren aart vanden
 ken en gewaar worden hoofdzakelijke
 gebruikt worden, daar in ook de uitdruk
 s. van een zekere wijze vanden ken en
 gebruikt worden te zeken en.

Voor den abstractien der ken is de muskel
 van het voorhoofd het gewigtigst werklijs.
 Dit is de reden of oorzaken, waarom men
 de uitdrukking daar van in het voor.

hco 4. 2001.

Fig. 1.

- a a Ossa verticis
 b Sutura sagittalis.
 c d e Sutura coronalis. c pars, quae Sutura
 vera est. d e pars, quae squamosa
 f Sutura communis ossi verticis cum multiformi
 g Sutura squamosa facta ex osse squamato
 h ossi verticis assidente.
 i k l m n p Os temporis. l os squamosum.
 k processus mammillaris. l processus styli-
 formis, m Squama quae est ante styli formem.
 h forus acusticus.
 p processus zygomaticus.
 q Sutura communis processui zygomatico
 cum osse jugali.
 r Sutura communis ossi squamato cum
 multiformi.
 s processus lateralis maximus ossi mul-
 ti formis.
 t u v w x x i j z z Os frontis. t. pars ad tempus
 pertinet. u partes ad frontem & Synicr
 pertinentes. w Sutura sagittalis per mediam
 frontem ad nasum usque excurrentes x
 foramina superciliorum quorum sinistrum
 integrum est, dextrum ex parte deficit y
 Sutura communis ossi frontis cum jugali.
 z z ossis frontis partes ad lacunam for-
 minum oculorum pertinentes
 a a Sutura communis ossi frontis cum
 ossibus nasi.
 B B ossa nasi inter quae Sutura ipsis com-
 mune
 V Sutura communis ossi maxillari superiori
 cum osse nasi.
 S Sutura communis ossi frontis cum processu
 nasali ossis maxillaris superioris.

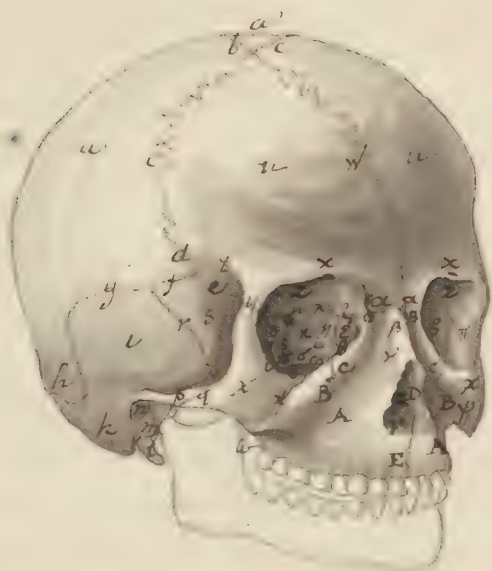

Fig. 14
c

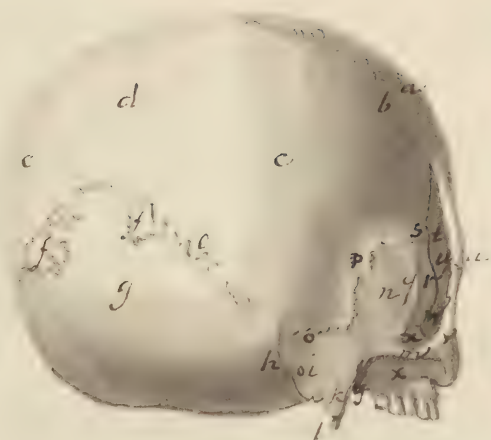

Fig. 35
c

- § E os unguis
 § Z Sutura communis ossi unguis cum ^{osse frontis} ~~filano~~
 § H Sutura communis ossi unguis cum plano
 § O Sutura communis ossi unguis cum
 § ossi maxillari superiore.
 § L Sutura communis ossi plano cum maxillari
 § superiore.
 § X os planum
 § N Sutura communis ossi plano cum osse
 § frontis
 § U processus tenuis ossis multiformis.
 § Suturaque ipsi cum osse frontis communis.
 § V foramen, quo intrat nervus opticus
 § cum arteriola a carotide interna, ad
 § oculum pertinente.
 § E Sutura communis ossi frontis cum jugali
 § et multiformi. in sinistro latere inter
 § II & Z Sutura communis ossi frontis cum jugali.
 § inter P & Z cum processu laterali maximo
 § Multiformis.
 § O fissura, qua relinquitur inter ossi mul-
 § ti formis processum tenuem, lateralem
 § maximum, os frontis
 § II II ossa jugalia, qua parte ad foramina
 § oculorum pertinent.
 § G G processus laterales maximi ossis multo-
 § formis, quibus partibus ad foramina
 § oculorum pertinent.
 § inter P & Sinistram II Sutura communis
 § ossi jugali cum processu laterali maxi-
 § mo multiformis.
 § O O os maxillare superius, qua parte
 § ad fundum foraminis oculi pertinet.
 § T fissura, qua est inter os maxillare
 § superius, multiforme & jugale
 § V patens pars canalis, qui per fundum
 § foraminis oculi a posteriori parte in
 § priorem deductus. * f

p. Sutura. Species, qua Squama ossea
 una canalis maleductus i. a superiore
 parte perficitur, cum reliquo ossis
 maxillaris conjugitur.

XX. ossa jugalia & parte exteriori.

XXI. Sutura communes ossibus jugalibus
 cum maxillaribus superioribus.

XXII. Processus pterygoideus ossis multilo-
 foris.

ABC. ABCD ossa maxillaria superiora.

B foramen quo est exitus canalis i. supra.

dicta C Sutura, qua est continuatio Sutu-
 re supra dictae p. marginem foraminis

Oculi arcam euntis. D pars ad interiora
 nasi pertinet. Dentis apparent.

E Sutura communis ossibus maxillaribus
 superioribus.

FG Septi narium pars ossea constans ex

F Vomere, & G Lamina media ossis cribri-
 formis.

Fig. 151 a os frontis

b Sutura coronalis

cc ossa verticis

d ego eam Sutura qua Sagittam imi-
 tatam frequentem deesse invenio

e Sutura Lambiformis

f ossicula qua Wormiana vocantur.

g os occipitis

h Sutura Lambiformis additamentum

i k l m n Os temporis. i foramen juxta
 additamentum Sutura Lambiformis.

k processus mammillaris l processus

styliformis m processus zygomaticus.

nn pars squamosa

- § O sutura ossi temporis communis cum
 § osse Verticis.
 § P Sutura Squamosa.
 § q Sutura ossi Squamoso communis cum
 § processu Laterali maximo, multiformis.
 § w processus Lateralis maximus ossis multiformis.
 § S Sutura processui Laterali maximo
 § multiformis communis cum osse Verticis.
 § t, Sutura processui Laterali maximo,
 § multiformis, communis cum osse frontis.
 § un Sutura ossi jugali communis cum
 § osse frontis.
 § v u os jugale, & pars exterior w pars ad
 § cavum temporis pertinent.
 § inter v & m Sutura ossi jugali communis
 § cum processu Zygomatico ossis temporis.
 § xx os Maxillare Superius.
 § y processus aliformis ossis multiformis.
 § obscure.

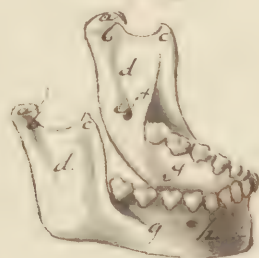

Fig 16

82. Leekening van een onderkaak, in geodg!
 nae de v. Fig. van de 4. l. l. van 't zelve werk
 en in de 16. Fig. aangeschets.

- § a. a. Capitula, quibus cum ossibus temporum
 § committitur.
 § b. b. Cervices.
 § c. c. processus coronoidii.

- § De pailles quas et caput erigit.
- § Et introitus canalium quoniam nervus arteria.
- § Vena intrant.
- § Funiculi, cui de introitu muer eradus.
- § eorum, in quo tenduntur temporales ex.
- § muni a priori parte quodammodo abit.
- § 99 pars antea continens qui per se apparent.
- § H. Foramen quo exeunt rami nervi arteria.
- § Vena, quae intrant. Foramen e.

ene minder en vroeger, maar zeer kort
in d'ijdelijke beschrijvinge van de beende
men des hoofts vinden wy in de natuurlijke
Historie door Houttuyn 2 D 1ste pag 228. ch. 1ste
wy zullen dezelve als een te samenvat-
ting van de voorschreeven hier laten
volgen.

- § Het Hoof bestaat ten Grootsten uel.
- § uit een ronds agtig doek Lang en pje.
- § beenkas, het beken en genaamt, samen
- § gesteld van acht soorn en beenderen, die
- § met elkanderen een digte hollicheid ma-
- § ken, welke de hersenen bevat.
- § men vindt wel is waar, in een gedroeg
- § beken en gestelde openingen, doch daer
- § zijn in een levende mens en niet in een
- § d'ijel, atemman, eend of ten naasten by
- § gesloten. Van de Gemelden agt been-
- § deren maken en vier het bovenste van het
- § beken en, uit, naumelyk, het voorhoofd,
- § been, de twee op het hooft beenderen en
- § het agterhoofd, een, de slaapbeenderen
- § de zogen van het hooft, de vier eersten zijn
- § met elkaar samengevoegd, als met land
- § van een zaag in elkander schieten, en zo vast

1 Vereenigd, dat niets van het uiterste ge-
 2 wete in Staat is om de uit elkander
 3 te doen gaan. De twee Saatslen van de
 4 uytlandsen. Des bekkenes sluytende
 5 het onderste en voorste gedeelte worden
 6 gencems het wiggebeen en Leefbeen
 7 het een wegens zyne figuur en plaat-
 8 ding, het andere wegens zyn Leef-
 9 agtige zelfstandig heid. Dus hebben
 10 ook de beenderen van het bekkenes
 11 in 't midden van hunne dikte, iets der-
 12 gelyks. Welke onder den naam van
 13 tusschenlaag Diaploë onderscheiden wordt
 14 van de beide latelen, tusschen welke het
 15 begrepen is.
 16 Het aangisigt is samengesteld uit ver-
 17 scheide stukken beens. Die begrepen worden
 18 onder twee voornaame deelen de kaaken
 19 gencems, waar van de bovenste onbeweeg-
 20 elijk is de onderste beweeglyk. De
 21 bovenkaak bestaat uit dertien beem-
 22 deren. Te weten, de 2 eigentlyk ge-
 23 maande kaakbeenderen, die ver de groot-
 24 ste zijn van allen, de twee jukbeenderen,
 25 die de wangen stennen; de twee
 26 eigen beenderen van de neus, de twee
 27 nageelbeentjes die de traanbuis uit de
 28 Oogen gedeelte lyk doorgang geven; 2
 29 sponzagtig beentjes in de neus, de
 30 twee van het geheemelte, en dat enkel-
 31 beent welk een gedeelte van het middel-
 32 schot der neus uit maakt, het ploegbeen (Vomer)

§ geheten. Deere beendertjes zijn Dooren.
 § kele naaden, Doch niet te min Zeervast
 § Samen gevoegt. De onderkaak bestaat
 § in een volwasfen mensch maar uit
 § een stuk beens, gelykende naer een
 § boog, wiens enden opwaards ryzen.
 § waar mede zy, op een zeer konstige wyze
 § gewricht worden aan de Staap beenderen.
 § Men vindt in deere so wel als in de boven.
 § kaak, wanneer het getal vol is 16
 § tanden te weeten 4 in de midden van de
 § kaak, incisores, snytanden, aan yderzyde
 § Van deere een 2de in getal Hondstonden
 § ook wel hoektanden, 2 twee in de boven.
 § kaak dragen de naam van oogtanden
 § om dat derselver wortels naer de oogen
 § strekken borende somtijts tot in de holte
 § der kaake beenen ooc het getal der
 § agtertanden. die men gemeenlyk kiesa
 § noemt is 20, 5 weersyds boven en onder.
 § kieten ook molares maaltanden, de
 § 2 voorste die aan de hoektanden volgen
 § syn kleyn der dande 3de en 4de de 5de in
 § ydere ry komt zeer Laat en Leiden voor
 § de volwasfendheid te voorschyn: wel
 § halve men die agterste klezentanden
 § van het 8ste stand gen oemte heeft.
 § Swate in het 11de van zijn werk over de
 § Physiognomie zegt dat hy het Steisel
 § der beenderen houdt voor de Grondtekening
 § van den menschen den hoofschedel voordien

10
§ grondslag van het Stelsel der beenderen
§ maakt het vleesch alleen lykzaam als
§ het coleriet of heraad van dees bekening
§ Santorinus zegt, de holteheid van den
§ mond van het verhemelte, zo als in 2
§ vormen van de vaten die den toon of het
§ uitslagt vormen, deze zijn bij het vrouw
§ en het geslacht kleinertlijken, en dan men
§ komt over een de meest veelmalen in
§ vorm, in, en bygevolg het innest geest
§ van de holteheid der mond.

§ De hersenpan (zie Lavater 11 D. pag 99) 2.
§ hant Dezelve is, zo wick en voeg, aan 2
§ Dezelve uit with eenen. Lingen bij 2
§ Dat er van binnen, aan de hersenpan door
§ de bedtendige, verrijking van het bloed
§ van de vaten, en de vaten van de hersen
§ te ont deze toe, als waare het vooren
§ hersten en freven hien in ontstaan.
§ De holteheid der hersenpan regelt zich
§ zo als men dingeleten bemerken kan
§ naar de daan in vervat zijnde Masja
§ der grootte, an te leyne, herstenen, en
§ Dezelve vermeerdering, gedurende
§ alle de trappen van den ouderdom.
§ So dat de uitwendige, gestalt van
§ dit ingewand, aan de binneste vlakke
§ van de hersenpan volkomelyk uit
§ geericht verschiynt, en wat tynfelt
§ Er aan of niet even zo wel omden
§ omtrek van derzelver uitwendige stalt.

- § De hooftstreek van een Ethiopier met
 § Hoof in de hoogte is schuyle. En
 § boven de ogen is verheft, en de desels
 § Hoof rust stekende van agteren hoef
 § en bevoor nie.
 § De slak en lang het voorhoofd van den
 § Calmuk in de hoogen scherpe is dat
 § Gansen. Efficiens, en ongelijke inder
 § Naer bing ten gewelb en bevoor nie
 § is het agterhoofd van den Europeer
 § dan dat van den Orroer.
 § Palenus zegt de hoefen der gemene
 § en voor al die der Gricken en Turken
 § hebben een kleeven geant
 § de Duitschers val al een georengen agter
 § hoofd en breed agtig
 § de Nederlanders hebben meer langwerpig
 § hoofden
 § De ombreken der voorhoofden zullen op zijn
 § plaats noch naar Beschouwen worden.
 § Derelven gelijc men die der hoefstreek als
 § en agterhoofden kan met het nauwkeurige
 § dat staan in de schaduw beelden. want om
 § Levens derelven verhandeling ook direct
 § agter die van bekkenalen Laet volgen
 § hy zegt zijn phy. eonomisch gevoel meer
 § door schaduwbeelden als door de aan.
 § thouding der deatien. De be geoffen
 § in. Gescheit te hebben.
 § Het schaduwbeeld is het zwakte

4 als de versterkenheid der aangezichten.
 5 Aan de Minste twyffeling onderhevig zijn
 6 dat is bij den temperamente Gelyc.
 7 Naam nooit met een afzonderlyk
 8 hooftemperament in treft maar altes
 9 samengeftelt is uit verschillende grade.
 10 Waar van dan eens dit Temperament
 11 Dan weder ~~tek~~ ander het blus ver
 12 krijgt. wordt mede door beide antheuren
 13 bezigt aangemerkt.
 14 De Hoofstemperamenten worden gewoonlyc
 15 tot 4 bepaalt. Derelve worden niet
 16 onaanroep inde naevolgende Versjes aan
 17 gegeven.

Colerisch

1 De Lomert'vieren ik zyneens van aars en Leden
 2 Al Wat ik overkeer is dor en schraal van Leden
 3 is Volksken geel van kuyt, luyt, wakker haast bepaan
 4 is twist en Woelziek volk recht volk van Mars' aars.

Sanguinisch

1 Heers nae Lente en Lucht. En doe algent roosten
 2 De Luyper daarik reerschenaken aarig bloeten.
 3 Myn volk is dwaas van steelsch van herten onbeswaan
 4 is vris en vrolyk volk een volk van Jovis aars.

Phlegmatisch

1 Met Water heb ik nooit met winter nooit en Sturen.
 2 Wi drie zynt samen een in twee keccanien heeren
 3 Myn volk is blank en bol traag, dom en onvermaant
 4 is volk van Iuthia, wat kout en koel van aars

Melanchoisch

1 Den aars van aarde en herfst agt elk mij ingegoten
 2 ook voel men in den herfst myn. keerschappy vergroten
 3 Myn volk is mager bruin, dwaarmoedig. Licht vermaant
 4 Deepzinnig steelsch en stil, en van Saturnus aars

15 Decker overziching

het cholericke is het nabij en lykt in alle
soorten van hoogen zwaer gewaant te we-
zen.

het Melancholische in alle soorten van cingte
alhoewel het slecht eenen stilzen grond vinden
of verwachten kan.

het sanguinische in alle soorten van
afgelegen heit tot de veranderingen in het
opruimen.

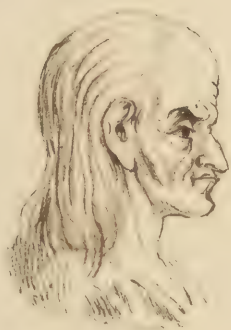
het phlegmaticum is niet aantrekkelijk,
noch in eenen grooten uitbreiding, noch in hoogte,
noch in cingte; het leen voornament heeft
slechts naer het gevee het zelve in
gutte gemakkelijk en het soort verkrijgen
kan. Lasteren

noch zent een anthem eldred dat
het capitale van het leen voornament zont
afgelegen zyn in den omtrek van het velle
slechts een soek en interesse dat het capitale
opbrengt zont te zoeken zont in het be-
wezen nog, in de vinkbraunen in
den vorm, men de actuele vorme en kleur
zont dat nog bevinen. Dat de tempe-
rature of aantrekkelijkheit der zentissen
van het organisch of werktuiglijk leven
in bestemde en bestemde omtrekken
indigt, dat het bloot krotel, by voor-
beeld. Zieke-Lymen onweest vaterelken
bringing. De Graas der aantrekkelijkheit
in de hoogte, breedte, cingte en horizontale
zont zont laat beproeven.

alle profie omtrekken van een van gezicht
en van een gebieden mensche. Leven en
characteristiek zont op, die ten minsten

1 tweedins kunnen beschouwd worden.
 2 Vooreerst volgens derselver inwendige
 3 Natuur en dan volgens derselver ge-
 4 legenheid. Derselver inwendige natuur
 5 is tweederley recht of krom; en der
 6 zeker uitwendige Gestalten is ingeblyd
 7 of perpendicular of scheef. Men
 8 hebben haare menigvuldige ondergeschikt.
 9 Heeren doch die gemaklyk te klassif.
 10 Ceeren Zyn. - En inden by deese profle-
 11 Embryonen geest eenige Roven, als hande
 12 Haande grondlijnen van het voorhoofd
 13 moeten komen. - Men kan ook ge-
 14 Grond om te twyfelan, of op deese wyze
 15 niet de temperatuur van elken mens.
 16 in 't gemeen, het hoogst en laagst.
 17 Zynen aantick dat hier geene elk op
 18 gegeven voorwerp, te bepaalen kunnen.
 19 Het Pathos of de waerheit van het tempera-
 20 ment is te oom. Sijks van de ziele werkyk.
 21 Na het bekheid onttecht zich in 't leu-
 22 ging der spieren. De ziele in elk oer-
 23 lyke Lichaam zegt naar de Gestalt.
 24 Heid en vorm van het Lichaam. Het is
 25 wel te elk minsten noot is in staat
 26 tot het voortbringen van alle soorten
 27 van bewegingen der hartslogten, doch
 28 elk alleenlyk tot eenen Leekere trap.
 29 Maar vermids deese trap veel moeylyk.
 30 te vinden en daaren te bepalen is, van
 31 de onttechten der ziele, en ook daaren uit
 32 niet so gemaklyk te dan trap der elcke.

1. ci teit en der aantreklykheid in 't gemeen
 2. te besluiten Zonde Zyn. Zo als out de
 3. rustende ontrekken. Zo zoude men voor
 4. eerst met dezer alleen genoeg konne
 5. neemen, en wel (gemerkt het hoofd
 6. de som van het Lichaam, het profiel
 7. of de grondlyn van het voorhoofd en
 8. som van het hoofd is) met de profiel
 9. Lijn des aangezichts, of met de grondlyn
 10. des voorhoofds. thans weet men reeds
 11. dat elke Lijn hoe meer zij den cirkel
 12. boog, of nog meer het ovaale naderst,
 13. is cholerische, vlier ontwykt. - men
 14. kan dan meerder naderst, hoe zeften
 15. en slijken en meer-gebroken zij is.

De Cholericus is.

- § Staatic van gezichtsbrekking.
- § Ruinig en groot van oogen.
- § Donker van uitzicht.
- § Bruin rood of zwartachtig van kleur.
- § De oogen zwart, of bruin, of donker blaauw.
- § De Aderen van het voorhoofd meest uitzijpende.
- § Niet licht lagchend, maar dan schaterend.
- § De mond toe en de lippen iets voor uit.
- § Het haar veeltyds bruin of zwart.
- § Dikhaairige, Wen k braauwen.

De Sanguineus. is

- § Van gedaante zeer veranderlijk.
- § Helber van oogen, licht bruin of helder blaauw.
- § Vlug en lustig.
- § Meest van haren geyngtig.
- § Gierich, lustig.
- § Het haar blond of rood.
- § De phlegmaticus is
- § Rond, glat, vol of bol.
- § Glat, sticht haren op.
- § Licht geyngtig, oogen
- § in licht gekleurd haar.

De Melancholicus is

- § Staatic en leedzaam in gezichtsbrekking.
- § Donker van gesecht. hol oog.
- § Zwart, loom en gluypende van auitzicht.
- § bleek van kleur het haar wit, grijs
- § of geelachtig.
- § zonder lachen.
- § De Lippen hangende.

Het aangehaalt overgenomen uit het woordeboek van Muller
 uitgenomen van den phlegmaticus want Muller neemt

maer is hoofftemperamenten aan beschouwd
 als pathematis als eenen ziekte.

Intrent het nationaal in de physiognomie
 meer vinden wij in het tweede deel van
 de Physiognomie tot de physiognomie
 behoren. De men me se eel heeft door
 de Heer. Sétien. Luth. sch. predica
 tions. en predica. en predica. en predica.
 welke in deze kerk van de kerkingen vegen.

De Spanjaarden en Portugeezen hebben
 en de kerk in de kerk en vry scherp ge
 schiedt gelate en een hooge bruin
 verwe.

De Franschen gedaante is niet grof of
 ijzert. echter welk. en de kerk van
 en met bruin van kerk.

De Italianen zijn van een vry schone
 gedaante. en met bruin van vol.
 kerk van kerk en bezitten door gaant
 kerk. Luth. en zwart. oogen.
 en Hollands. gedaante velt niet
 kerk. kerk. en kerk. vast en te
 kerk. met kerk. kerk.

De Form van het aangezicht de Engelschen
 valt niet in de kerk. in de kerk
 vry beuult. kerk. vry beuult. is door
 kerk. kerk. kerk. en vol van
 kerk.

De beuult van bergachtig. kerk. of
 van Gebergten. zijn over te algemeen. sterker
 en kerk. kerk. de gedaante van
 kerk. kerk. kerk. kerk. meer
 kerk. kerk. kerk. kerk. kerk.
 kerk. kerk. kerk. kerk. kerk.
 kerk. kerk. kerk. kerk. kerk.

& arois de un profil d'istingué, n'a
 & bien des fois avec une légèr elevation
 & une descente qui font voir la pointe
 & qui tient une juste mesure entre la
 & qu'on appelle une pointe de nez comme
 & une noisette d'un agencement spirituel
 & même un peu malin. Il est en
 & que le peuple a une forme nationale
 & qui approche beaucoup de celle des
 & provinciaux.

Nogens Schynen de Spelingen. Die nabur
 & ryer atthans voort menschlyk onderzoek
 & hoelyker te dyn. Van in de Kroost en
 & familie dwellingen.

& Er dyn deekere gezichts vormen. (Zegt Lavater)
 & Die zich deer Lang voort planten en ander
 & Die deer ras wesen sterren. In Schoonst
 & en de beste rangen. Ik zeg niet
 & de beste vormen maar die welke men
 & gemeentelyk voor schoon en steeg ver
 & kledet. Zyn niet die welke gemak
 & elykt om even. En ook niet de middel
 & matigen en tabuynen, maar de groot
 & en kleinachtige gezichts vormen en
 & zeer licht en okulylo zeer lang over.
 & Ouders met de kleinste menschen krijgen
 & kinderen met de grootsten en meest niet.
 & te kenden. Maar zelden omgekeers.
 & Weeft een vader of een moeder eenen
 & zeer grooten, dat heet steth gebeenden.

90
neus, dan zal geurt ten minste een
van hunne kinderen iets daar van
erven, en hij zal zich zo. Licht niet meer
uit de Familie Laten ontdeelen,
byzonder wanneer hij in de vrouwlyke
Linië voort wordt geplant. het kan
zijn, dat hij zich veel Jaaren incognito
houdt, maar over kort of over Lang
zal hij zich moeten openbaaren, en
zynes gelykvoornigheid met zynen Stam.
nadat dat sich byzonder een of twee
Dagen na den Doot ontdekken.

Heeft de Moeder bijlen gewoon hebbere
Leventigen, oogen, dan kan men by na
Zeker zijn, dat zy meeste kinderen
Deze oogen van haar erven zullen,
want de moeder verbeelt zich niets,
en spiegelt sich in niets met doovanige
verleeftheid, son in haare eigene oogen.
— korte en gewetse voorhoofden erven
Zeer Licht maar niet Lang over
Oor alle temperamenten erft geen
zo Licht over, als het Bloedrijke
het Melancholische temperament des
Vaders erft zeer Licht over voor de natuur
lyke bezorgtheit. De moeder dat het
over erven zal.
Wanneer het cholische temperament

voor twee Buren zich een in een Familie
 is althij ingewoond heeft dan kan het
 veellicht eenen Buren een het zich
 weeten temperet.

Ontbrek het maplyk in vrouwlyk
 geslacht van Lavaler de volgende Aith.
 opmerken.

De man Sterke	De vrouw Zwakke
Dechter	Dunne
Staat	trekt Zacht op
aan Schouwten	blijkt en bewint
neem t waan	Ligt
en wylig	kleiner en schraale
hooger en breed	ylasoor en dachter
laager en ruwe	blanke
brunne	een vrouwiger
Vouwiger	Langer en dachter
kortere karden	Dunne
Van haer	meer en waars
gepron genewent	gebogene
brannen	meer kromlyng
meer voor gebogene	ronter
Linien	
meer rechtlyng	
Hoekiger	

